

तोयेन सहापि बलित्यन्वयः ॥ ३६ ॥ सद्यः प्रसूयं विधेः विधिवाक्यस्य देवनिर्मिताद्भेदोऽनावित्वान् अपरिहार्यः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अंगानां देशानां ॥ ४१ ॥ तेन कामातु बुद्धिपूर्वं ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्येति शेषे
 सह तोयेन तदपि तागार्भिणी चाभवत्ततः ॥ सा पुरोक्ता भगवता ब्रह्मणालोककर्तृणा ॥ ३६ ॥ देवकन्यामृगी भूत्वामुनि सूर्यविमोक्षसे ॥ अमोघत्वाद्द्विधैश्वर्यभा
 वित्वा द्वैव निर्मितात् ॥ ३७ ॥ तस्यां मृग्यां समभवत्तस्य पुत्रो महानृषिः ॥ ऋश्यश्रृंगस्तपोनित्यो वन एवाभ्यवर्तत ॥ ३८ ॥ तस्य र्षेः श्रृंगशिरसिराजन्नासीन्महा
 त्मनः ॥ तेन र्ष्यश्रृंग इत्येवं तदा स प्रथितो भवत् ॥ ३९ ॥ न तेन दृष्टपूर्वन्यः पितुरन्यत्र मानुषः ॥ तस्मात्तस्य मनो नित्यं ब्रह्मचर्यं भवन्नृप ॥ ४० ॥ एतस्मिन्नेव काले
 तु सखा दशरथस्य वै ॥ लोमपाद इति स्यात्तोद्व्यंगानामीश्वरो भवत् ॥ ४१ ॥ तेन कामातुर्तमिथ्या ब्राह्मणस्येति नः श्रुतिः ॥ सब्राह्मणैः परित्यक्तस्ततो वै जगतः प
 तिः ॥ ४२ ॥ पुरोहितापचाराच्च तस्य राज्ञो यदृच्छया ॥ नववर्षसहस्राक्षस्ततोऽपीड्यं तवै प्रजाः ॥ ४३ ॥ सब्राह्मणान्यथ पृच्छत्तपोयुक्तान्मनीषिणः ॥ प्रवर्षणे सुरे
 द्रस्य समर्थान् पृथिवीपते ॥ ४४ ॥ कथं प्रवर्षेत्पज्जन्त्युपायः परिदृश्यतां ॥ तमूचुश्चोदितास्ते तु स्वमतानि मननीषिणः ॥ ४५ ॥ तत्र त्वेको मुनिवरस्तराजानमुवाच
 ह ॥ कुपितास्तव राजेंद्र ब्राह्मणानि ष्कृतिं चर ॥ ४६ ॥ ऋश्यश्रृंगं मुनि सुतमानयस्व च पार्थिव ॥ वानेयमनभिज्ञं च नारीणामार्जवेरतं ॥ ४७ ॥ स चेदवतरं द्राज
 न्विषयं ते महातपाः ॥ सद्यः प्रवर्षेत्पज्जन्य इति मेनात्र संशयः ॥ ४८ ॥ एतच्छ्रुत्वा चो राजन्कृत्वानि ष्कृतिमात्मनः ॥ स गत्वा पुनरागच्छत्सन्नेषु द्विजातिषु ॥
 ४९ ॥ राजानमागतं श्रुत्वा प्रति संजहृषुः प्रजाः ॥ ततो गपतिराहूय सचिवान्मंत्रकोविदान् ॥ ५० ॥ ऋश्यश्रृंगगमेयत्नमकरोन्मंत्रनिश्चये ॥ सोऽध्यगच्छदु
 पायं तुरैरमात्यैः सहाच्युतः ॥ ५१ ॥ शास्त्रज्ञैरलमर्थज्ञैर्नीत्यां च परिनिष्ठितैः ॥ ततश्चानाययामास वारमुख्यामहीपतिः ॥ ५२ ॥ वेक्ष्याः सर्वत्र निष्णातास्ता उवाच
 स पार्थिवः ॥ ऋश्यश्रृंगमृषेः पुत्रमानयध्वमुपायतः ॥ ५३ ॥ लोभयित्वा भविष्यास्य विषयं मम शोभनाः ॥ ताराजभयभीताश्च शापभीताश्च योषितः ॥ ५४ ॥
 अशक्यमचूचुस्तत्कार्यं विवर्णागतचेतसः ॥ तत्र त्वेकाजरघोषा राजानमिदमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ प्रयतिष्ये महाराज तमानेन तु तपोधनं ॥ अभिप्रेतांस्तु मे कामांस्त्वम
 नुज्ञातुमर्हसि ॥ ५६ ॥ ततः शक्ष्याम्यानयितुमृश्यश्रृंगमृषेः सुतं ॥ तस्याः सर्वमभिप्रेतमन्वजानात्स पार्थिवः ॥ ५७ ॥

षः मिथ्याकृतं मया तुभ्यं दातुं किमपि न प्रतिश्रुतमित्यपलापं कृतवानित्यर्थः ॥ ४२ ॥ तत्र हेतुः पुरोहितस्य अपचारादोषः सोऽपि यदृच्छया ब्राह्मणापराधाभावेऽपि त्वेच्छया कृतः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ निष्कृतिं प्राय
 श्चित्तं ॥ ४६ ॥ वानेयं वनमग्नं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सर्वत्र परवंचनादीनिष्णाताः कुशलाः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ जरायोषाठ्ठाक्षी ॥ ५६ ॥ अन्वजानात् अनुज्ञातवान् ॥ ५७ ॥